Aanpassingen liturgisch centrum

Zussen en broers,

Al enige tijd kunt u lezen dat de kerkenraad besloten heeft om de preekstoel met de bijbehorende liturgische tafel te vervangen. Dat heeft een aantal redenen en met dit schrijven willen we u daarover (nog eens, nu meer als geheel) informeren.

Geschiedenis

Het huidige liturgische centrum staat er alweer bijna 13 jaar. Bob Kiezebrink heeft in 2005 de stoel, de tafel en het doopvont ontworpen op basis van inbreng vanuit de gemeente, de kerkenraad, de commissie van beheer en de predikant. Dat laatste is niet zo vreemd, want het liturgisch centrum is op zondag overwegend "de werkplek" van de voorganger. Tegelijk is het ook een plek waar er ruimte is/moet zijn voor gemeentelijke inbreng die de diensten ondersteunt. De kerkenraad vond en vindt het belangrijk dat de voorganger zich daar prettig voelt en dat de inrichting van die plek bijdraagt aan de wijze waarop de Boodschap van God in al haar verscheidenheid kan worden uitgedragen.

Daarnaast heeft het liturgisch centrum een symbolische functie. Dat geldt zeker voor de liturgische tafel. Te zwaar voor praktisch gebruik bij het avondmaal, maar geschikt voor de verwijzing naar brood en wijn, de paaskaars, de bijbel en de zondagse bloemen. Die functies blijven van belang bij het nadenken over vervangende oplossingen.

Overwegingen

In de loop van de tijd wijzigen inzichten soms, ook in de kerk. Zo geldt dat voor het gebruik van het liturgisch centrum. Een preekstoel heeft het voordeel van goede zichtbaarheid van de spreker maar het nadeel van "afstandelijkheid". Iets dat niet goed meer past in de huidige tijd van gelijkwaardigheid van mensen (wat iets anders is dan gelijkheid, in geslacht, rol, kennis en/of kunde). En meer dan ooit lijkt het van belang dat "(onbewuste) drempels in de communicatie" worden vermeden. Niet alleen bij mensen die zelden in een kerk komen maar ook bij geregelde kerkgangers. De Bijbelse boodschap zelf heeft een hoge mate van tegendraadsheid in zich en dat blijft zo; het is de kern van het Evangelie. Maar de manier waarop die boodschap verteld wordt, mag en moet wat de kerkenraad betreft zo "laagdrempelig" mogelijk zijn. Dat sluit bovendien aan bij de wijze waarop onze predikant vanaf het begin ook aangaf te willen werken; dichtbij de gemeente, in contact. Zichtbaarheid blijft bij deze benadering overigens belangrijk. Dat heeft de aandacht.

Daarnaast geven de musici (orgel, piano, andere instrumenten, koor) aan, dat het voor hen qua geluid maar ook samenwerking lastig is om goed op elkaar aan te sluiten. Dat heeft met de huidige plaats van het orgel en de piano te maken. Er is een voorkeur om beide instrumenten op het podium te plaatsen waardoor geluid van achteren komt, dragend, en muzikanten elkaar beter kunnen zien. Ook is er beter contact met de voorganger mogelijk.

En tenslotte willen we het podium graag ruimer beschikbaar hebben voor activiteiten. Dat kan een koor zijn, dat kunnen de kinderen zijn die naar voren gevraagd worden, maar evengoed de uitvoering van een musical. Meer ruimte op het podium is daarvoor een noodzaak. Een wat eenvoudiger inrichting van de liturgische ruimte draagt daaraan bij. Een ruimer podium geeft ons de mogelijkheid meer invulling te geven aan erediensten die niet alleen voor de gemeente zijn, maar ook van de gemeente zijn.

Hoe verder?

Ondanks herhaalde pogingen om de preekstoel en de tafel onder de aandacht te brengen van mogelijke geïnteresseerde gemeenten is dit niet gelukt. Tenminste, niet in Nederland. Via-via is er nu contact met een Ermelose stichting – “met uitgestrekte hand” geheten - die al 20 jaar veel hulpwerk doet voor gemeenten in Oost-Europese landen. In één van die gemeenten is er vanwege brand in het gebouw een grote behoefte aan een preekstoel en tafel. De voorganger van die gemeente heeft – na het zien van foto’s – aangegeven heel graag ons materiaal te willen gebruiken. Over demonteren en vervoer worden nog gesprekken gevoerd, maar het lijkt ons mooi wanneer we een gemeente elders van dienst kunnen zijn. De preekstoel zal in dat geval eerder verdwijnen dan de tafel. Zeker voor die laatste willen we eerst een alternatief hebben voor het avondmaalstel, de bloemen enz. Een paar mensen vanuit de gemeente zijn daarmee bezig de komende tijd.

Tenslotte

Wanneer alles doorgaat zoals hierboven beschreven, zal het voor iedereen wel even wennen zijn. Er valt een gat zodra de preekstoel weg is. Voor sommigen niet alleen letterlijk maar ook symbolisch. We willen dat niet ontkennen en contact daarover is welkom. Tegelijk komt er ook ruimte. Ruimte om directer te communiceren en ruimte voor ander gebruik van het podium. De tijd zal het leren. Daar vertrouwen we op.

Met vriendelijke groet,

De kerkenraad